உதயதாரகை—MORNING STAR.

PUBLISHED AT MANEPY, CEYLON, TWICE EACH MONTH, AT TWO SHILLINGS A YEAR, PAYABLE IN ADVANCE.

யகம். புத்தகம், சஞ்சிகை ௰௫.] ௧௮௩௫௯ ஆவணிமீ. ௨௪. வ. வியாழக்கிழமை.—Thursday, August 14, 1851. [Vol. XI. No. 15.

TERMS OF THE PAPER.

For each copy, *two shillings a year*—PAYABLE IN ADVANCE.

To *Subscribers who receive the Paper by mail*, each copy, *exclusive of postage—four shillings a year.*

The difficulty of remitting small sums from distant place may be obviated by *five subscribers' uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note.*

The names of Subscribers will be published; and *all receipts of money* will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at *four shillings a year*, their papers having to be sent by mail, and a postage of *one penny*, being *prepaid* on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

[Conversion of Brahmins at Calcutta.]

சுவிசேஷ பிரபலவிளக்கமென்னும் பத்திரிகையிலிருந்தெடுக்கப்பட்ட சங்கதிகள்.

சில பிராமணர் குணப்பட்டதைக் குறித்துக் காட்டியது.

ஞாயிற்றுக்கிழமை காலமே அந்த வாலிபரில் இரண்டுபேருடைய உறவின்முறையார் அவர்களைப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டார்கள். அந்த வாலிபர் அவர்களிடத்திற்போய் நிற்கையில் உங்கள் தாய்மாரும் சகோதரர்கள் முதலானவர்களும் உங்களைக்காண ஆவலாய் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் அவர்களைப் பார்க்க வரமாட்டீர்களோ என்று நயமாய்ப் பேசினார்கள். அந்த வாலிபர் தர்க்கிக்க, அவர்கள் நீங்கள் வந்தால் சாயங்காலத்திலாவது விடியற்காலத்திலாவது திரும்பி வரலாமென்று வாக்குக் கொடுத்ததின் பின்பு அவர்கள் சம்மதித்துப் போதகரைப் பார்த்து நாங்கள் பிராயமுள்ளவர்கள் ஆனதால் எங்களைத் தடுக்கிறவர்கள் ஆர்? நாங்கள் எப்படியும் திரும்பி வருவோமென்று சொல்லி அவர்களோடே போனார்கள்.

மற்ற இரண்டு வாலிபருடைய உறவின்முறையார் சனிக்கிழமையிலும் ஞாயிற்றுக்கிழமையிலும் அடிக்கடி வந்து அவர்களைக்கண்டுபேசினார்கள். உங்களுக்கும் மனசானலே போகலாமென்று போதகர் சொன்னபொழுது, அவர்கள் இவர்களோடே போகிறதற்கு எங்களுக்கு எவ்வளவும் மனசில்லை. கிறிஸ்துமார்க்கத்தை நாங்கள் ஏற்றுக் கொள்வதற்குமன் எங்கள் பெற்றோரில் அன்புகூர்ந்ததிலும் இப்பொழுது அதிக அன்பாயிருக்கிறோம். நாங்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்றதின்பின்பு அவர்கள் இடங்கொடுத்தால் போய்ப்பார்ப்போம். மரணபரியந்தமும் அவர்களிடத்தில் அன்பாகவே இருப்போமென்றார்கள்.

அந்த இரண்டு பேருக்கும் அந்த ஞாயிற்றுக் கிழமை சாயங்காலத்தில் ஞானஸ்நானங் கொடுக்க அந்தப் போதகர்மார் தீர்மானித்தார்கள். அவர்கள் சுயமனசின்படியே கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அனுசரித்துக்கொள்ளப் போகிறார்களென்பதைப் பொலீஸ் தலவன் மறுபடியும் விசாரித்தறிந்து, ஒருவரும் அவர்களுக்குத் தொந்தரவு செய்யாதபடிக்குத் தாமும் அவர்களுடனே கூடக் கோவிலுக்குப் போயிருந்தார். அவ்வேளையில் அனேக சனங்கள் கூடிவந்திருந்தார்கள். போதகரில் ஒருவர், லூக்கா சுவிசேஷம், ௰௫ம். அதிகாரத்தை வாசித்துச் செபம் பண்ணினார். வேறொருவர் அந்த வாலிபர் கிறிஸ்து மார்க்கத்தைப் படிப்படியாக ஏற்றுக்கொண்ட வரலாற்றை விபரித்துக்காட்டி, பின்பு அவர்கள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தில் உறுதியாய் நிலைத்திருக்கும்படி பட்சத்தோடே சிலபுத்திகளைச் சொன்னார். அப்பொழுது அவர் கூடிவந்திருந்த யாவருக்கும் முன்பாக அவர்களிடத்திற் கேட்ட வினாக்களுக்குத் தகுந்த மாறுத்தரங்களைச் சொன்னார்கள். எப்படியெனில்,

போதகர் அவர்களை நோக்கி, நீங்கள் ஞானஸ்நானம் பெறும்படி சுயமனசினாலோ கட்டாயத்தினாலோ எதினாலே வந்தீர்களென்று கேட்டதற்கு, அவர்கள் ஒருவரும் எங்களைக் கட்டாயஞ் செய்யவில்லை. நாங்கள் கிறிஸ்தவர்களாக விரும்பி எங்கள் சுயமனசின்படியே வந்திருக்கிறோம் என்றார்கள். போதகர் நீங்கள் எந்த நோக்கத்தினாலே இந்துமதத்தை விட்டுக் கிறிஸ்து மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளப் போகிறீர்கள் என்றதற்கு, அவர்கள் கிறிஸ்து மார்க்கத்தினாலே அன்றி மற்றெந்த மதத்தினாலும் ஆத்தும இரட்சிப்புக்கிடையாது என்று நாங்கள் அறிந்திருக்கிறதினாலே அதை ஏற்றுக்கொள்ள மனசாயிருக்கிறோமே என்றார்கள். போதகர் இந்த நோக்கம் உங்களுக்கு எப்பொழுது உண்டாயிற்று என்றதற்கு, இப்பொழுது மாத்திரமல்ல, இதற்கு ஐந்தாறு மாதத்திற்குமுன்னே தொடங்கியிருக்கிறது என்றார்கள். போதகர், நல்லது நீங்கள் எங்களிடத்தில் வந்ததினாலே உங்கள் வீட்டாராலே உங்களுக்குத் தொந்தரவு உண்டாகவில்லையா என்று கேட்டார். முன் எங்கள எத்தவனயோ பட்சமாய்நடத்தினார்கள் அவர்கள் மதாசாரத்தைப்பற்றி எங்கள் தீர்மானத்தை அறிந்ததுமுதல் எங்கள்மேல் எரிச்சல் அடைந்திருக்கிறார்கள் என்றார்கள். கிறிஸ்துமார்க்கத்தை அறிக்கையிட்டு ஞானஸ்நானம் பெற்று நற்கிரியைகளைச் செய்கிறதினாலே இரட்சிக்கப்படலாமென்று நினைக்கிறீர்களோ என்று கேட்டதற்கு, ஞானஸ்நானம் முதலானவைகள் புறக்கிரியைகளானதால், அவைகளினாலே யல்ல, தேவ கிருபையினாலே இயேசுக்கிறிஸ்துநாதரைப் பற்றும் விசுவாசத்தைக் கொண்டு இரட்சிக்கப்படலாமென்று அறிந்திருக்கிறோம் என்றார்கள். கிறிஸ்து மார்க்கம் இந்துமதத்தைப்போலப் பாவங்களைச் செய்யத் தூண்டிவிடாமல் சகலவிதமான பாவங்களையும் அதட்டுகிறதே. அப்படியே நீங்கள் அவைகளை அரோசித்துத் தள்ளிவிட மனசாய் இருக்கிறீர்களா என்றதற்கு, சந்தேகமில்லாமல் அப்படிச்செய்ய மனசாயிருக்கிறோம் என்றார்கள். கிறிஸ்து இரட்சகரால் கற்பிக்கப்பட்டிருக்கிறவைகளை எல்லாங் கைக்கொள்ள உங்களுக்கு மனசுண்டா என்றதற்கு ஆம், நல்மனசுண்டு என்றார்கள். அப்படிச்செய்ய உங்களாலே கூடுமென்று எண்ணுகிறீர்களா என்றுகேட்க, எங்களுடைய சுபாவம் இயல்பின்படி கேடுள்ளதாய் இருக்கிறதினாலே இயேசுநாதர் மூலமாய்த் தேவாலியின் உதவியினாலே அப்படிச் செய்யக்கூடும் என்றார்கள். அப்பொழுது போதகர் அப்படியிருக்க, நீங்கள் உங்கள் வேதசாஸ்திர புராணங்களையும் விக்கிரகாராதனை முதலான கருமங்களையும் முழுவதும் விட்டுவிடத் தீர்மானித்திருக்கிறீர்களா என்று கேட்டார். அவர்கள் விக்கிரகங்கள் கல், மண், மரம் முதலியவைகளினாலே செய்யப்பட்டவைகள். ஆகையால் அவைகளை அற்பமென்று எண்ணி முழுவதும் தள்ளிவிட்டோம் என்றார்கள். நீங்கள் உங்கள் தாய்தகப்பன்மார் முதலான பந்துசனங்களைத் தள்ளிவிடப் பட்டிருக்கிறது உங்களுக்கு லில்லங்கம் இல்லையா என்று கேட்டதற்கு, அது அப்படியிருந்தாலும் நாங்கள் அதைப் பொறுமையாய்ச் சகித்து அவர்களிடத்தில் அன்பாயிருக்கிறோம். நாங்கள் இரட்சிப்பின் மார்க்கத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாதபடி அவர்கள் தடுக்கிறபடியால் அவர்களை எங்களுக்கு உத்தம சினேகிதர்களாக எண்ணுகிறதில்லை என்றார்கள். நீங்கள் சாதிவேற்றுமையை முழுவதுந் தள்ளிவிடும்படி உங்களுக்கு மனசுண்டா என்றதற்கு, அதை ஏற்கனவே தள்ளிவிட்டோம் என்றார்கள். அப்படியிருக்க உங்கள் சாதிவேற்றுமைக்குரிய குறிகளை அகற்ற வேண்டுமே என்று போதகர்சொல்ல, அவர்கள் யாவருங் காணத்தக்கதாக பூணூலை அறுத்துத் தள்ளிவிட்டார்கள்.

இவ்விதமாய் அவர்கள் பரிசோதிக்கப்பட்டதின் பின்பு போதகர் திரியேக தேவனுடைய நாமத்தினாலே அவர்களுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். பின்பு வேறொருவர் எழுந்து கூடிவந்த சனங்களப்பார்த்து இந்தவாலிபர் இயேசுநாதருடைய நாமத்துக்காக அனேக உபத்திரவங்களை அடைந்தார்கள். இன்னும் இவர்களுக்குப் பல சோதனைகள் நேரிடும். இவர்கள் அந்தச் சோதனைகளைச் செயித்துக் கிறிஸ்துமார்க்கத்துக்கு ஏற்றவிதமாய் நடக்கும்படி கிறிஸ்தவர்கள்யாவரும் இவர்களுக்காகவேண்டுதல் செய்வதமல்லாமல், பெற்றோர் முதலானவர்களால் கட்டாயம் பண்ணப்பட்டிருக்கிற இவர்கள் தோழர்சநந்தகாகவும் அவர்கள் தாய்தகப்பன்மார் பந்துசனங்களுக்காகவும் வேண்டுதல்செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லி, தேவ ஆசீர்வாதத்தைக் கூறி ஆராதனையை முடித்தார்.

அதற்குப்பின்பு செவ்வாய்க்கிழமையிலன்று அவ்விருவரில் ஒருவனுடைய தகப்பன் பக்குவ வயசில்லாத தன் மகனைப் போதகர்மார் கட்டாயம்பண்ணி வைத்துக்கொண்டதாக முறைப்பாடு பண்ணினான். புதன்கிழமையில் மற்றவனுடைய உறவின்முறையாரும் அப்படியே முறைப்பாடுபண்ணினார்கள். நியாய விசாரணத்துரை அந்தப் போதகரையும் அந்த வாலிபரையும் அழைத்துவரும்படி கட்டளை அனுப்பினார். அவர்கள் கோட்டுக்குப்போய் விசாரிக்கப்படுகையில் முதலாவது முறைப்பாடு பண்ணினவன் தான்செய்த முறைப்பாடு மெய்யென்று ரூபகாரப்படுத்தக் கூடாததினாலே தன்மகனப்பார்த்து, அவன் தன்னோடே வரும்படி நயமான வார்த்தைகளைச் சொல்லியும் அவன் இணங்காததைக் கண்டு, தான் பொய்முறைப்பாடு பண்ணினதின் நிமித்தந் தன்பேரிற் குற்றம்வருமென்று கலங்கி, நியாயாதிபதியை நோக்கி, என்மகன் என்னைப் பார்க்க ஆசையாயிருக்கிறதாகவும் அவன் வாரதபடி தடுக்கப் பட்டிருக்கிறதாகவும் நான் கேள்விப்பட்டதினாலே இப்படி முறைப்பாடு பண்ணினேன். இப்பொழுது அவன் வரமனசில்லாதிருக்கிறதினாலே நான் வழக்கு இணங்கிப்போகிறேனென்றான்.

மற்றவாலிபனுக்கு வாதியாய் ஏற்பட்டவன் ஒரு சிறுபையன். அவனுக்கு உதவியாய்ப் பேசும்படி ஏற்பட்டிருந்தவன் தன்னால் இயன்றமட்டும் பிராயசப்பட்டு விவகரித்தும் ஒன்றும் ஒவ்வவில்லை. இப்படி இந்தக்காரியம் விஸ்தரிக்கப்பட்டு வருகையில் அவர்கள் இருவரும் பக்குவவயசானவர்கள் அல்லவென்று திருட்டாந்தரப்படுத்தும்படிக்கு அவர்கள் பிறந்தபோது எழுதப்பட்டதாக இரண்டு சாதகக் குறிப்புக்களைக் காட்டினார்கள். அவைகளில் எழுதப்பட்ட வருஷக்கணக்கைப் பெருக்கிப்பார்க்கையில் பத்தொன்பது வயசுள்ள ஒருவனுக்குப் பதினாலரை வயசுளன்றும், பதினேழு வயசுள்ள ஒருவனுக்குப் பதினாந்து வயசும், கூ. மாதமுமென்றுங்காணப்பட்டது. நியாயாதிபதி அவைகளைக் கையில் வாங்கிப் பார்த்து இவைகள் நேற்று எழுதப்பட்டவைகள். பதினாந்து வருஷத்துக்கு முன்னமே எழுதப்பட்டவைகளானால் இப்படிப் புதிதாய் இருக்குமா என்றுசொல்லித் தள்ளிவிட்டார். மூத்தவனைக்குறித்துத் திட்டமாய் விசாரித்ததின்பின்பு அவன் முகசுபையும் தேகக் குறியையும் அவன் சாதகத்தோடு ஒத்துப்பார்த்துச் சந்தேகமில்லாமல் இவனுக்குப் பத்தொன்பது வயதிருக்கும். ஆகையால், இவன் சுயாதீனனும் இருக்கலாம் என்று தீர்த்தார். மற்றவனைக்குறித்துச் சோதித்ததின்பின்பு அவனைப்பார்த்து நீயும் பக்குவ வயசுள்ளவன்தான். உன்னைக்குறித்துச் செய்யவேண்டுவதை நீயே நிதானிக்கச் சுயாதீனனும் இருக்கிறாய். ஆகையால் உன் மனசின்படியே செய்யலாம் என்றார். அப்பொழுது அந்த இரண்டு வாலிபரும் நியாயாதிபதியை நோக்கி, நாங்கள் எங்கள் போதகரிடமாய்ப் போயிருக்கவே மனசாய் இருக்கிறோம். எங்களை அவருக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். இப்படி நடந்ததைக் கண்ட யாவரும் அவர்கள் பக்குவ வயசுள்ளவர்களேன்றும், தங்களுக்கேற்றவைகளை நிதானித்துச்செய்யப் புத்தியுள்ளவர்களென்றும், அறிந்தார்கள். பின்பு அந்தி வாலிபர் கேட்டுக்கொண்டதின்படியே போதகருக்கு ஒப்புக் கொடுக்கப்பட்டார்கள். மற்றவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் தங்கள் வீட்டுக்குப் போனார்கள்.

பிரிமானவர்களோ, மேற்காட்டிய ஐந்து வாலிபரில் பின்வாங்கிப்போன அந்த மூன்று பேருக்கு என்ன சம்பவித்ததென்று அறியவிரும்புவீர்களே. அவர்கள் தங்கள் சுயமனசின்படி அல்ல, தாய்தகப்பன்மார் முதலான பந்துசனங்களுடைய கட்டாயத்தினாலே இழுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்திலே விதைக்கப்பட்ட தேவ வசனமாகிய அழிவில்லாத வித்து நன்றும் உண்மையுமான இருதயத்திலே காத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்குமானால் தகுதியான காலத்திலே முளைத்து அநேகமடங்காய்ப் பலனைக் கொடுக்கும் என்பதற்குச் சந்தேகம் இல்லை. அப்படியாவதற்குத் தேவஆவியானவர் கிருபையின் மாரியை வருஷிக்கப்பண்ணுவாராக.

சற்குருதா.

"இந்துதேசநேசன்" என்னும் நாமகாரணத்தையுடைய இங்கிலீசுப் பத்திரிகையில், பிறகிட்ட வைகாசிமீ. ௮ந. தேதிப்பட்ட சஞ்சிகையிற் பிரசுரஞ் செய்திருந்த கடிதத்தின் ஓர் பகுதியை, உதயதாரகையை வாசிப்பவர்களாகிய தமிழர் அறிந்து கொள்ளும்படி மொழியெயர்த்து, இதன்கீழ்ப்பயிரங்கஞ் செய்யப்பட்டிருக்கின்றது.

வியர்ச்சும் என்னும் பட்டினத்தில், பிரதிநியாயாதிகாரியாகிய பிரபு கோபால்லல்லமித்திர என்னுந் துரையைக்காண், அவ்வூர் நிதியதிபதியவர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு, தங்கள் சுயபாஷையிற் பெ

துவான ஓர் புத்தகசாலையை ஸ்தாபித்திருக்கிறார்களென்றதாக, ஒரு புதினப்பத்திரிகையினூற் தெரிய வருகின்றது. இன்னும், அவர்கள் பணஞ்சேர்த்து வசதியான ஓர் மாளிகையைக் கட்டி, புத்தகசாலையாக ஏற்படுத்த எண்ணங்கொண்டிருக்கிறார்களெனவும் விளங்குகின்றது. தாங்கள் எடுத்துக்கொண்ட கருமத்துக்கனுகூலமாகத் தங்கள் சொந்தப் பாஷையிற்றானே நூல்களை அச்சிற் பதிப்பிக்கவும் முயற்சிபண்ணி இருக்கிறார்கள். மேற்சொல்லிய இப்புத்தகசாலை அவ்வூரவர்களினாற்றானே தாபிக்கப்பட்டு வருகிறதாக நமது சினேகிதனொருவர் சொல்லுகிறார். இதிற் கையோப்பக்காரர் அறுபத்தொநாலுபேயர். ஒவ்வொருவர் மாதமொன்றுக்கு நாலு அணு, அல்லது நாலுபை வீதமாகக் கொடுத்துவருகிறார்கள். வங்காளத்து உத்தம பத்திரிகைகளெல்லாம் வங்கிவருகிறார்கள். வங்காளப் பாஷையில் எழதப்பட்டிருக்கின்ற போதமான புத்தகங்களையுஞ் சேகரம்பண்ணி வைத்திருக்கிறார்கள். இச்சங்கத்தார் எப்போழதும் ஒழங்காய்க் கூடிவருகிறார்களெனக் கேள்விப்பட்டோம்.

தற்காலத்தில் இருப்பவர்களுக்கு என்னென்ன நூல்களைத் தங்கள் முதாக்கள் விட்டுப் போனார்களென்பதை ஆராய்வு செய்யும்படிக்கு இந்துதேசத்தவர்களுக்கு இது ஓர் எழப்புதலாய் இருக்கின்றது. இந்தியருக்குள் நூலாசிரியர்கள் குறைவானாலும், கற்றறிந்த மற்றுஞ் சாதியாருக்குத் தோற்றுப்போகமாட்டார்கள். இலங்கைத்தீவில் வாசஞ்செய்யும், சாலமோன் காசிச்செட்டித்துரையவர்கள் முயற்சியால், வெகு தமிழ் நூல்களெடுத்துக் காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால், அவைகளின் அடக்கம் இன்னதென்று பூரணமாக இதுவரைக்கும் விளங்கவில்லவ. ஆராய்வான விசாரணையினால் இன்னும் அதிகபாடல்கள் கண்டுபிடிக்கப்படக் கூடும். கல்வியிற் பயின்றிருக்குந் தமிழர், தங்கள் முற்பிதாக்களின் செய்யுள்களைப் படித்தறிகிறதினால் இன்பத்தையும் பிரயோசனத்தையும் பெற்றுக்கொள்ளலாமே. இவர்களுக்குள் கூர்மையும் நுண்ணறிவுமுள்ள அனேகம்பேயர் இருக்கிறார்களல்லவா? தமிழ்ப் பாஷையிலுள்ள பாடல்கள் சாஸ்திரங்கள் முதலியவைகளை ஆராய்வதினாற் பயனில்லவ என்றதாக அனேகர் தயிரியவீனப்பட்டு, விசாரணபண்ண முயலாதுவிடுகிறார்கள். இத்தப்பான எண்ணம் அறிவின்மையினால் உண்டுபடுகின்றது. ஐரோப்பா, ஆசியா, அமேரிக்காக் கண்டங்களிலுள்ள கல்விமான்கள் தமிழ் நூல்களை ஆராய்வதினால் பலனுண்டு என்றதாக எண்ணி, கீழ்த்திசையில் வழங்கிய பற்பல பாஷைகளைப் படித்து வருகிறார்கள். ஐரோப்பர் மிலேச்ச சாதிகளாயிருந்த காலத்தில், ஆசியாக்கண்டத்திலுள்ளவர்கள் அறிவில் எவ்வளவு தேற்றமுள்ளவர்களாய் இருந்தார்களென்பதை நுட்பமாய் அறியும்படிக்குத் தங்களாற் கூடியளவு விசாரணசெய்து வந்தார்கள்.

ஆதலால், யாழ்ப்பாணத்திலிருக்குங் சுகவல்லோராகிய தமிழர் ஒருகூட்டமாகத் திரண்டு, முக்கியமான ஏடுகள் புராணங்கள்முதலிய பாடல்களைச் சேர்த்து, வாசித்தறியும்படிக்கான முயற்சி கொள்வதற்குக் காலமாயிற்றல்லவா? வங்காளத்துக் குடிசனங்கள் புதினப்பத்திரிகைகளையும், மார்க்கத்துக்குரிய புராணங்களையும் அச்சிற் பதிப்பித்து வருகிறார்கள். யாழ்ப்பாணத்திலிருக்குங் சுகவல்லரும் இப்படிக் செய்துவந்தால் பலன் பெறலாமே. கொழும்பிற் சிங்களவரும் தேர்ச்சியடையும்படிக்குச் சிங்களங்களை ஸ்தாபித்து வருகிறார்கள். அப்படியே காலி, களுத்துறை முதலிய இடங்களிலுங் கூடங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன. யேமிஸ் டீ. அல்விஸ் துரையவர்கள் சிங்களத்திலுள்ள கவலக்கீயானங்களைக் கண்டுபிடிக்கும்படிக்கு முயற்சிசெய்து வருகிறார். யாழ்ப்பாணத்தவர்களும் இவ்வித ஆராய்வு பண்ணுமல் இருப்பதற்குக் காரணமேதோ? இப்படிப்பட்ட பிரயத்தினங்கள் எவ்விடத்திலுமிருக்குஞ் சுகல கற்றோர்களும் விவையுயர்த்தாக மதிக்கப்படுமென்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. மனதைச் செய்கைப்படுத்தின துண்டானுல் அது நமக்குப்பலனுகப் பிரதியுபகாரத்தைத் தருவதுமன்றி, மனுஷனுடைய சுகானுபோகங்களையும் அதிகப்படுத்தும். யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழ்ச் சனம் முயற்சிகேடான சோம்பறையைவிட்டுத் தங்கள் ஊரவர்களை நலப்படுத்தும் படிக்கான பிரயத்தினங்களையு பிரயோசிப்பதற்குத் தகுந்தகாலம் இதுவென்றறிக.

தேவவசீகரணகண்டனே.

இங்கிலாந்திலிருந்த கத்தோலிக்கத் துரையொருவர் புரேடெஸ்டாண்டு துரைச்சாணியை விவாகம்பண்ணிக்கொள்ள முகாந்திரமாயிருக்கையில், மார்க்க காரியத்தின்பேரில் யாதொரு வில்லங்கமும் ஒருவர்க்கொருவர் உண்டுபடக்கூடாதென்று பேச்சிட்டுக்கொண்டு விவாகம்முடித்துச் சிறிதுவருடக் காலமாக இந்த வார்த்தைப்பாட்டைக் கட்டாயமாய்க் கைக்கொண்டு வந்தார்கள். அப்படி இருந்து வருகிறகாலத்தில், குருவானவர் இவர்களைப் பலமுறையும் வந்துகண்டு, துரைச்சாணியைத் தன்மார்க்கத்துக்கு லெகுவாய் வசப்படுத்திக் கொள்ளலாமென்று நினைத்துத் தான் அனுசரிக்கும் றோமான் மதத்தின் விசேஷங்களை எடுத்துப் பேசிக்கொண்டுவருகையில், தேவவசீகர போதனையைப்பற்றிப் பிரதானமாய்ச் சாதித்து மென்மேலும் அலட்டித் தொந்தரவு பண்ணிக்கொண்டு வந்தார். அப்பொழுது துரைச்சாணி இந்தக் குருவானவரை ஏவ்வித மாய்க் கடத்திவிடலாமென்று நினைத்தும், ஒருநாள் அவருடைய பேச்சுக்கு எடுபட்டுப்போக வந்ததைக்கண்டு ஒரு உபாயம் பண்ணினாள். எப்படியெனில், நற்கருணையிற் கொடுக்கும் அப்பவில்லையைத் தன்கையினாற் செய்துகொள்ள இடங்கொடுப்பீரேயானுல், நானும் புருஷனும் மற்ற ஞாயிற்றுக்கிழமை பூசைக்கு வருவோமென்று குருவானவரிடங் கேட்டாள். குருவானவருக்கு அவளை எதுவிதமுங் குணப்படுத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்ற விருப்பம் இருந்ததினுலே, அவள்கேட்ட கேள்வியைக்குறித்துக் கொஞ்சமுஞ் சந்தேகப்படாமல் அதற்குச் சந்தோஷமாய் இடங்கொடுத்தார். அவ்வண்ணம் அவளும் புருஷனுங் கோவிலுக்குப் போனார்கள். அவள் பாஷணங் கலந்து செய்துகொண்டுவந்த வில்லையைக் குருவானவர் நைவேத்தியம்பண்ணின பிற்பாடு, அவள் மெத்தக் காதலாய்க் குருவானவரைப்பார்த்து, இது உண்மையாகவே, கிறிஸ்துநாதருடைய சுய சரீரமாக விகாரப்பட்டதோவென்று கேட்க, அப்பத்துக்கிருந்த முந்தினதன்மை மாறி அது முற்றுங் கிறிஸ்துநாதருடைய சுத்த சரீரமாகி விட்டதென்று திடீரென மறுமொழி சொன்னார். அதற்கு அவள் சொன்னது, அப்படியானுல் பயமில்லாமல் நீர்தாமே அதைச் சாப்பிடும். ஆனுலும், நான் அதைத் தொடவும்மாட்டேன், அதிற் பாஷணங் கலந்து இருக்குதென்றாள். குருவானவருக் தாம் காத்திராதவண்ணம் நடந்ததைக் கண்டேங்கித் தான் முற்றுங் நம்பி அதிக உறுதியுடன் சாதித்து வந்ததோ தவனக்காகத் தமது சீவமோசத்துறையைப் புத்தியோடே விலக்கினார். அவளுடைய புருஷனுந் தான் முன்னே முற்றும் நம்பியந்த போதவனை அவள் நிராகரித்தது அவனுடைய மனசுக்குட்பட்டதினுல், அவன் அதின்பின் ஒருக்காலும் பூசைக்குப் போனதாய்க் காணப்படவில்லவ.

உதயதாரகை.

தமாருக ஸ. ஆவணிமீ. மசக். வ.

மிசியோன்சங்கதி.

மேற்கு ஆபிரிக்காத்தேசத்திற்கு மிசியோனுரியாய்ப்போய்ச் சீருலியோன் என்னுந்தேசத்திற்குத் தென்பக்கமாய், நூறு கட்டைதூரத்திலிருந்து கனம் பொருந்திய சோட்சு தம்சன் என்னும் ஐயர் சனங்களுக்குபதேசம்பண்ணி அவர்களை நன்மைப்படுத்திக்கொள்ளலாமெனென்னின அபிப்பாயங்கள் அவ்விடங்களிலுள்ள பலவகையான சாதிகளுள் மும்முமாய் நடந்த யுத்தத்தினுல் அனுகூலப்படாமற்போயிற்று. இந்த யுத்தத்தில் அனேகம்பட்டினங்கள் குடியழிந்துபோய்விட்டன. வேளாண்மைச்செய்கைகள் நின்றுபோயின. சனங்களோ பஞ்சத்தினுல் வருந்தினார்கள். திரளான சனங்கள் சிறைகளாகப் பிடிபட்டுவிற்கப்பட்டார்கள்.

தம்சன் ஐயர் வந்தும் ஒருவருடத்திற்குமேலாக மிசியோனைச் சூழ எங்கும் யுத்தம் அதிக குழப்பமாய்நடந்தும் அவர் இருபக்கத்துப் பிரதானிகளையுஞ், சனங்களையுஞ் சினேகம்பண்ணிக்கொண்டார். இவருக்கு முன் அவ்விடத்தில் ஐந்தாறுவருடக்காலமாய்ப் பிரையாசப்பட்ட றேமன்ஐயர் சனங்கள் ஒருவர்க்கொருவர் அன்பானகருத்துற்றவர்களாயிருக்கவேண்டுமென்பதைச் சனங்களுக்குள் அதிகங்காட்டிவைத்துப்போனார். எங்கும் இப்படிச்செய்வதே மிசியோனுடைய பிரதானநோக்கம். அல்லாமலும் அவ்விடத்திலிருந்த மிசியோனுரியானவர் சமாதானத்தை ஏற்படுத்தி யுத்தம்பண்ணுவதை லிவக்கிசகலரும் ஒருவரை யொருவர் நேசிக்கவேண்டுமென்று விதிக்கிற சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கம்பண்ணினுரென்றதைச் சனங்கள் ஐயமின்றி அறிந்ததபடியால் குருமார் வாரபட்சமில்லாதவர்களென்று நினைத்தார்கள்.

அப்படியிருக்க, தம்சன் என்பவர் பிரதானிகளினுந் தலைவர்களினுமனேகரைத் தமது வீட்டிற்குவரும்படியழைத்து அவர்கள் சொல்லும் முறைப்பாடுகளை அநேகநாளாய்க்கேட்டு, அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர்சமாதானமாயிருக்கும்படிபண்ணிக்கொண்டுவந்தார். அவர்கள் யுத்தத்தால் இவைத்தும் சமாதானப்படச் சற்றும்பிரியப்படாதவர்களாயிருந்தபோதைக்கும் அவர் அவர்களுக்கு உறுதியான நியாயங்களை எடுத்துக்காட்டி, யோசனையான புத்திமதிகளைச்சொல்லி சிறிது உபகாரங்களையும்பண்ணி அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் சமாதான உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொள்ளத்தக்க அவ்வளவு அவர்களைச் சேர்மானம்பண்ணிவிட்டார். எட்டோன்பது வருடக்காலமாய்க் கொடிய யுத்தங்களைச் சகித்து ஆற்றுத சனங்களுக்கு இதொரு சந்தோஷமான சங்கதியாய் இருந்தது. மேலும், இப்போரிற் சோர்ந்தையுள்ளவர்களாய்ச் சற்றே தூரத்தில் மறுவருணத்தவர்களும் இருந்துபடியால் அவர்களையுஞ் சமாதானப்படுத்தும்பொருட்டு அவர் அவ்விடம்போகவேண்டிய அவசரமாயிருந்ததினுல், பிறகிட்பங்குனிமாதம் பதின்மூன்றுந்தேதி அவரும், தோமாஸ் வன்னியனென்னும்பேர்கொண்டதுப்பாசியும், வேறும்ஐந்துபேருங் கூட்டிக்கொண்டு, அவ்விடம்போயிருக்கையில், அந்த யுத்தத்திற்கு முதலாளியாயிருந்த பிரேஎன்பவனைக் கண்டார்கள். இவன் முன்னே வன்னியன் மூலமாய்க் கிறிஸ்துமார்க்கத்தைப்பற்றி அறிந்திருந்தமுன்றி, தன்னுருக்கும் ஒரு போதகர் வரவேண்டுமென்றும் வெகுகாலமாய் அபேட்சை கொண்டிருந்தான்.

இதைப்பற்றித் தம்சன் ஐயர் எழுதுகிறதாவது,—"நான் திசனு என்னும் பட்டினம்போய்ச் சேர்ந்ததைப் பட்டினத்தார் அறிந்து, ஆனந்த சந்தோஷமடைந்தார்கள். எல்லார் முகமுஞ் சந்தோஷத்தினுற் கிரணஞ் சொரிந்தது. காற்றுக்குப் பறந்தமாதிரி இந்த நற்செய்தி எங்கும் எட்டினவுடனே, வெள்ளக்காரனைப் பார்க்கும்படி எல்லாருங் கூட்டங் கூட்டமாய் வந்தார்கள். வெகுநாளாய், நான் சோக்கிவந்த காரியத்தைப் பாராமல், சனங்கள் என்னைப் பார்க்கும்படி, ஒரு பிரஸ்தாபமான இடத்திலேநின்று, காலதோடுத்து மாலை யளவும் வந்தசனங்களுக்குக் கைகொடுப்பதிலேயும், அவர்கள்தாங்கள் கண்ட அதிசயங்களைச் சொல்லவும், நான் அவர்களைப் படிப்பிக்கும்படி தங்களுருக்கு வந்ததினுல் அவர்கள் எனக்குச்செலுத்தும் நன்றியறிதலைக் கேட்கிறதிலேயும் என் நேரத்தைப் போக்கினேன்" என்றார்.

தம்சன்ஐயரவர்கள் திசனுவிலே சில நாள் நின்றபின் பிரேஎன்பவனுடைய எண்ணப்படி அவ்விடத்தில் ஒரு மிசியோனை ஸ்தாபிக்க உடன்படிக்கை பண்ணிக்கொண்டு, மற்றப்பகுதியிலிருந்த சாதியாரைக்காண்கும் முகாந்திரமாய், இந்த முதலாளியையுங்கூட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டார். வழியில் அவருக்கு அனேகம் மோசங்களும் வருத்தங்களும் நேரிட்டதினுல் அவருக்குச் சுகம்போதாமலிருந்தும், இரண்டுமாதக்காலமாய் அவர்களுக்குள் தங்கினதின்பின் தான் வந்தகாரியஞ் சித்தியானதைக் கண்டு சந்தோஷமடைந்தார். யுத்தம் நின்று சமாதானம் நிலவப்படப் பிரதானிகளுக்குஞ் சனங்களுக்கும் பெரிய அக்களிப்புண்டுபட்டது. இதைப்பற்றித் தமசன் ஐயர் சொல்வது மனதை வியக்கத்தக்காட்சிகளை நான் நாளுக்கு நாட்கண்டுவருகிறேன். படைத்தவலவருஞ் சத்துருத்தனத்தை விட்டு ஒருவரையொருவர் ஐக்கமாய்த் தழுவிக்கொள்ளுகிறார்கள். வேதவருக்கலமாய்ச் சத்துருவாயிருந்த பிரதானிகள் மித்துருவாகி ஒருவருக்கொருவர் கைதலுக்கி, வெகுநாட்பிரிந்திருந்த சினேகிதர்களைப்போல் களிகலையாய் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். வெகுகாலமாய்ச் சிறையிருப்புப்பட்ட சகோதரிகளும், மவனவிகளும், பெண்பிள்ளைகளும், ஒருவரையொருவர் கட்டிக்கொண்டு வெகுமாய் உரத்தழதார்கள். இவ்விதமாய்ப் பட்டினத்தார் முழுவதுஞ் சேர்ந்து கழித்துச் சந்தோஷங்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாளுக்குநாள் இப்படிப்பட்டகாட்சியைக் கண்டவனில் ஆர் ஆர்ப்பரித்துச் சந்தோஷப்படாமலிருப்பான். அவர்களோடே கூடநானுஞ் சந்தோஷப்பட்டு யேகோவாவைத் துதித்து வாழ்த்துதல்செய்தேன்.

நாங்கள்வைத்த ஒருகூட்டத்தில் இராசாத்தாமேயெழும்பி, வெகுகாலமாய் எங்களுக்குள்விளைந்த விரோதங்களினிமித்தம் நேரிட்டயுத்தங்களை வெள்ளக்காரனுமேயன்றி யெங்கள் சாதியாளிகளுருவுனாகுதல் தடுத்துக்கொள்ளத் திராணியில்லாமற்போயிற்று. சடவுள் வெள்ளமனுஷனொருவரை அனுப்பியிருக்கிறார். நாங்கள் அவர்சேல்லுக்கு எதிருத்தரம்பண்ணக்கூடாது" என்று இவ்விதமாய் அனேகம் நன்றியறிதலுள்ள வார்த்தைகளைப் பேசினதுமன்றி, "நீரோங்களிடம் வந்ததிற்காக எங்களுக்கு இருக்குஞ்சந்தோஷமும்அதற்காக நாங்கள் உமக்குச் செலுத்தும் ததியும் எவ்வளவென்று நாங்கள் எங்கள் வாயினுலே சொல்லக்கூடாது என்றான்.

MORNING STAR.

Jaffna, August 14th, 1851.

SCHOOL BOOKS.

We shall render acceptable service, we think, to the public generally, but more especially to the missionary and other educational establishments of the island, by giving publicity to the following advertisement of publications (in English) of the "Calcutta Christian School Book Society." A specimen of most of the books here mentioned, may be seen at this office. These publications may be obtained on application to Messrs. G. C. Hay and Co., No. 56½ Cossitollah St., Calcutta.

1. *The First English Instructor*—30 pages—price 1 anna;—contains lessons from the Alphabet onwards to words of one Syllable:—Part I. Miscellaneous:—Part II. Religious.

2. *The Second Instructor*—English—pp. 40—price 2 annas; a new and enlarged edition;—progressive lessons, chiefly in words of two syllables;—part I. Miscellaneous—part II. Christian Truth; the whole interspersed with Juvenile Poetry—with a note to teachers prefixed.

3. *The Third English Instructor*—pp. 228—price 12 annas—in three parts, interspersed with Christian Poetry: Part I. Miscellaneous lessons. Part II. Abridgement of Scripture History. Part III. Simple extracts on important subjects.

4. *The Fourth English Instructor*—pp. 293—price 1 Rupee—a compilation of useful extracts on religion, science, and literature—with occasional poetry—in two parts: Part I. Miscellaneous lessons: Part II. A continuous series of Scripture extracts, which may be useful in Schools where the Holy Scriptures are not directly admitted.

5. *The Poetic Instructor*—pp. 296—price 1 Rupee: a Miscellany of Poetry, calculated to please and instruct;—and in which care has been taken to exclude whatever is irreligious, and to give it a Christian character and tendency, (a new edition) by Rev. J. Mulleas.

6. *Maccullock's Course of Elementary Reading*, in science, literature and religion; interspersed with a higher class of poetical extracts—pp. 362—price 1 Rupee 12 annas. A very popular and valuable school-book.

7. *Maccullock's English Grammar*,—pp. 195, price 14 annas—considered one of the best grammars now in school use, being minutely explanatory and illustrative.

8. *The Arithmetical Instructor*—by the Rev. Thomas Smith, General Assembly's Institution, Calcutta—pp. 200, price 12 annas—A work prepared expressly for the use of schools in this country—having Indian tables and references.

9. *The Elements of Euclid*—six Books—pp. 240—price 1 Rupee 8 annas, cloth—adopted from "Chambers's (Edinburgh) Educational Course."

10. *Solid Geometry, Spherics and Conic Sections*—pp. 164—price 1 Rupee 8 annas, cloth—adopted from the same popular "Course."

11. *Brief Survey of History*—By J. C. Marshman, Esq., of Serampore, in two parts, or volumes:—Vol. I. From the creation of the world to the Christian era—pp. 240—price 1 Rupee 2 annas. Vol. II. From the Christian era to the time of Charlemagne, or the year 772—pp. 244—price 1 Rupee 2 annas.

12. *Marshman's History of India*, from remote antiquity to the accession of the Mogul dynasty—pp. 231—price 1 Rupee 2 annas.

13. *Marshman's History of Bengal*—from the earliest times to the year 1835—pp. 293—price 1 Rupee 2 annas.

14. *Manual of Geography*—prepared for the Society by the Rev. D. Ewart, contains about 400 pp.—price 1 Rupee; full and minute on the geography of India, (a new edition in the press.)

15. *The Shorter Catechism*, by the Westminister Assembly of Divines, with Scripture proofs, 2 annas.

16. *History of the Jews*—Books First and Second—being an abridged history of the Bible, from the creation to the dispersion of the Ten Tribes—by H. Carre Tucker, (B. C. S.) price 3 annas.

17. *Notes of the Book of Nature*—by the same author—price 3 annas. This work includes in it a course of consecutive readings, in Natural History and Natural Theology, combined;—and is so compiled as to form a continuous composition.

IMMENSE CIRCULATION.—The whole edition of the "Illustrated Family Christian Almanac,"—published by the American Tract Society, in a very beautiful style—was, for this present year, *three hundred and ten thousand copies*. The "American Messenger," the organ of that Society, and a most excellent monthly paper, has reached the wide circulation of 186,000 copies each number. Beside this, an edition of 18,000 copies is published in the German language, for the benefit of the great multitudes of German emigrants who have taken up their residence in the United States. The aggregate of the English and German editions is 204,000 copies each month. A large proportion of these papers are perused by six, eight, ten, twelve, and even more readers, and it is not unreasonable to suppose that the average number of readers to each copy is five. On this supposition, then, a *million* of persons read the American Messenger each month. What an audience is this to address! And what a responsibility rests upon writers who periodically come in contact with, and exert a great influence upon, such an immense number of immortal beings soon to stand in the presence of God!

A fool's heart is ever dancing on his lips.

MR. POOR'S REMINISCENCES OF HIS LATE VISIT TO HIS NATIVE COUNTRY. No. 4.

Leaving Colombo with auspicious breezes, we soon found ourselves in the vicinity of the equator, where we entirely lost sight of the north star, (Turavan.) The gradual descent and final disappearance of this star, awakened my attention to the controversy, that has been in progress for thirty years past in the mission field, as to the truth or falsehood of the system of geography and astronomy taught in the Schanda Puranum. This puranum is regarded throughout the north of the island, as an oracle of wisdom, and is supposed to be of divine origin. In this ancient poem, it is stated that the earth is an immense plane, and that the north star, at a specified height is vertical to one on the summit of Mount Meru, which is supposed to stand in the center of the earth. Were this true, there would be little or no variation by a few days' sail, in the apparent elevation of the star. On the other hand, if the earth be globular and of the dimensions taught in the European system of geography, the north star *must* apparently descend toward the horizon, at the rate of one degree for every 69 1-2 miles, as we proceed southward. This fact, then, the disappearance of Turavan as we proceeded southward, in its obvious bearing upon the truth or falsity of the puranic system, well deserves the attentive consideration of a certain class of educated Hindos, who are willing to risk their reputation in sustaining an idolatrous system, of which the foregoing statement is but a fair specimen of what the puranam teaches, whether of science or religion.

While near the equator we were becalmed most of the time for several weeks—a most undesirable predicament to be in at sea. Already we were late in the season, and very many reasons could be assigned why we should proceed without delay. It was but cold comfort to the Captain, when it was suggested that we had not a view of the whole ground, and might therefore infer that possibly there was a needs be for our most undesirable detention. After our patience had been well tried, the winds of heaven came to our relief. After a comfortable passage of nearly eight weeks, we reached the southern coast of Africa the latter part of April. As we proceeded we neared the spot where the unfortunate "Arniston," a transport ship, was wrecked in the year 1815, and the lives of all the passengers lost—among whom were Lord and Lady Molesworth, two children of the late Archdeacon Twisleton, two sons of the late Rev. James Chater, Baptist Misssionary, and several other passengers from Colombo. In consequence of this disaster, we found many families clothed in the habiliments of mourning, on our arrival in the island early in 1816.

The first boat that came off to the "Severn," on our arrival in Symonds Bay, April 18, 1848, brought us a newspaper, in which the heading of the first article was, "Disasters done to five vessels by the late hurricane." On a comparison of dates and notices from our log-book with the statements of the newspaper, the Captain came to the conclusion, that but for the tedious, and, as we thought, most disastrous calms to which we were subjected near the equator, we should have been fully in the latitude and longitude of the hurricane that proved so disastrous to the five vessels of which an account was given. We had long been familiar with the adage, "if it rains, let it rain," but now we had occasion to lengthen it by adding,—"and if there be calms, let there be calms." Alas for us, however, if we be not on the *alert* to get the ship to sea at the time required, and thus to be in advance of the calms by which we might otherwise be caught and detained till the hurricanes arose.

D. POOR.

Mangpy, August, 1851.

TEMPERANCE IN COLLEGES.—It is now some two years since Mr. Gough visited and lectured to the students in Union College. A majority of the several classes then became members of the Temperance Society and of the two classes which have since entered, *every member has voluntarily pledged himself to total abstinence.*

It is well known that no combination against the government of this college has existed among the students, or any portion of them, during the last forty years—and that those tricks, so vexatious to college officers, have almost entirely ceased to exist in this institution—and it is also well known that many young men who have entered this Institution predisposed to dissipation, have been reformed during their college course, and are now either ministers of the gospel, or otherwise serving their country in professional or literary pursuits.

This *result* is believed to be in a great measure owing to the pains taken by the *President*, the Rev. Dr. Nott, to diffuse and give effect among the students, to the priciples of total abstinence.

It has long since been assumed as an axiom by him, that total abstinence is indispensable to the successful management of an American College, and that there is little danger of either riot, or rebellion among young men, who use cold water only as a beverage.

E. C. Delavan, a Cor. of the N. Y. Evangelist.

BIRTH.—At Point Pedro, July 21, at the residence of her father, R. De Hoedt, Esq., Mrs. Ernestina Barbara, wife of Mr. L. Claas, of a son and heir.

For the Morning Star.

THE ENGLISH IMPROVEMENT SOCIETY OF THE BATTICOTTA SEMINARY.

The third annual meeting of this Society was held on the eve of the 28th ult., at 7½ o'clock in the schoolroom of the Batticotta Seminary. The meeting was attended by the officers and members of the Society, by many educated natives and by gentlemen of the mission. The occasion was one of much interest and encouragement.

The Rev. E. P. Hastings, by request, acted as Chairman of the meeting, which was opened with prayer by T. S. Burnell, Esq., when the Secretary read the minutes of the previous annual meeting, and an extract of the report of the Society for the past year. A summary of the report presented is as follows:

Mr. C. Wyman has been, as in the preceeding years, *President*, and Mr. R. Breckenridge *Treasurer* and *Secretary*. Mr. D. H. Clark having resigned his connection with the Society as Vice President in the course of the year, Mr. Breckenridge was appointed to that office. The above named have also continued as the Society's Committee.

In September last, several members were dismissed with certificates, at their request, and a new class of thirty individuals, was received into the Society.

Regular meetings have been held every Monday morning. The first few moments have been spent by the President in hearing the members in practical English lessons. During the last month, another interesting exercise of hearing sentences read, which were selected from newspapers, has proved very useful to the members, and has, it is thought, created a taste for reading. Original addresses on various topics connected with English, have been presented both by the students and the teachers. Dialogues have been spoken, by two or three of the students, at every alternate meeting.

The Committee feel confident that the Society is gradually rising in its general character. It has been, and they hope it will still continue to be, a source of great improvement to the members. With earnest desires and strong hopes for the prosperity of the Society, under new hands, they, with feelings of regret, dissolve their pleasant connection with it. They would assure the Society that they shall still feel an interest in it, and distance will make no difference in their wishes for its success.

After the reading of the Report, addresses were made on the following topics, by gentlemen who had been invited for the purpose:

1. On Perspecuity of Style—A. Goldsmith, a member of the Society.
2. Remarks on the state of the Calcutta Educational Institution—Rev. D. Poor.
3. On Union—J. Brayton, one of the former members of the Society.
4. On the importance of a knowledge of the appropriate use of terms in English—Mr. E. Rockwood.
5. On the importance of composition exercises for improvement in English—Mr. B. H. Rice.
6. A farewell address in behalf of the committee and the retiring officers—Mr. C. Wyman.
7. A dialogue (not original)—by members of the Society.

The meeting was closed with a few remarks by the Chairman.

STEAM COMMUNICATION.—The progress of steam communication is now so rapid, that scarcely a month passes without furnishing us with new and most interesting notices of the improvements which are made in it. The reader may remember that some little time ago, the Americans were as inferior to us in the matter of sea going steamers, as they were superior in their establishment of river steamers. Brother Jonathan was at length roused, and determined to apply with his wonted energy to the construction of an ocean steam navy, and is reported to have vowed that in ten years he would gain the start of the old country; and well and truly has he kept his promise. The last mail brings us intelligence that the *Pacific*, an American steamer, has accomplished the voyage from Liverpool to America in *nine days and twenty hours*, the distance being 3,068 miles, which is on an average of thirteen miles an hour. This is the most rapid progress which has ever been achieved, and it may be considered as forming a new era in steam communication. The speed which has thus been attained, must very shortly become the standard by which all other sea going steamers will be compared, and the effect must eventually be to bring all the vessels of the old companies in England up to the same ratio. It cannot fail to diffuse a fresh spirit of emulation throughout the steam companies in Europe, and to bring the various countries in the world still nearer to each other.

Friend of India.

By the Colombo papers, we learn that gold mines have been discovered in Australia, which, in the plenitude of their auriferous deposits, bid fair to rival even the mines of California.

All complain of want of memory, but none of want of judgment.

As a bird is known by his note, so is a man by his discourse.

Affectation is part of the trappings of folly.

A vain hope flattereth the heart of a fool.

To the Editor of the Morning Star.

Since the arrival of the Italian Roman Catholic missionaries in this province in the place of Goa priests, it has been the boast of many Roman Catholics that all heathenish ceremonies connected with their worship have come to an end, and that the Goa priests were removed from this province by the Pope for their having been the cause of leading Peter's church into error and gross idolatry.

One night during the past month as the incessant report of guns disturbed my sleep, I resolved then to take a company of men with me and proceed the next day to the spot where the report of guns was heard, and where the festival was taking place, and observe how far the Italians have ameliorated the condition of their people, whom the Goa priests had formerly neglected to reform. Accordingly on the next day I went to the spot with my company, consisting of three Musslemen, several Sivites from Manepy and Batticotta, several influential Roman Catholics, and two Protestants whom I solicited to join my company, knowing that Protestants are better judges in such matters, and unbiased in principle, and true to their word.

The following are the scenes which I noticed on that night, in the presence of the company whom I took with me, as witnesses, besides a large crowd of Roman Catholics who attended the festival.

1. The first thing which I observed was a flag-staff (the கொடிமரம் of the heathens) erected in the outer-yard with the flag flying in the air, just as the heathen do in their temples at the time when their procession commences.

2. The pandal was decorated with cloths, paintings, globular lanterns, cocoanut leaves, and garlands of flowers, which I understood were bought from the Caradive Brahmins, just as is done by the heathens in their temples.

3. Here and there in the street were small pandals like the *ellimuna pandals* of the heathen, when they carry out their idols in procession.

4. Three images, St. Mary, St. Antony, and Christ, were set up on three different thrones (the kerdahum கேடகம் of the heathens) and people bore them around the church in the street, exactly in the same way and form as the heathen do around their temples and outer court.

5. The throne or kerdahum on which these images were borne was exactly corresponding to the heathen kerdahum except that each one had a cross set upon the top of it, whereas the heathen have on the top of theirs the emblems of their triad.

6. Heathens before they bring out in procession their gods on their thrones, bring out in procession their அத்திரதேவர் (the guardian deity.) So the Catholics bring out their அறுக்காஞ்சி (perhaps one of the Archangels) separately to visit the sea-shore, grave-yard, &c.

7. All these images in procession were honored by torches, rockets, umbrellas, flag-staffs, canopies, and noise of drums, fifes, &c., just as the heathen gods are honored.

8. The materials of the Roman Catholic images were the same as that of the heathen images.

9. The Italian priest uttered in Latin something in celebrating mass, which neither I nor any of the other people who stood there understood; a form exactly corresponding to the form of the Hindu Brahmins who utter *muntrums* in the Sanscrit language to their deities, during their *poojah*.

10. In fine, at the close of the procession, our eyes were feasted with a வாசாப்பு or dance exhibited on two raised stages opposite to each other. From this, inference was drawn that Roman Catholic Christians consider a dance perhaps as a necessary item to increase piety, a novelty indeed, unheard of even among the grossest heathens.

When we were returning from the festival, I asked the Musslemen what they had to remark about the festival. They said, Roman Catholic women do not appear as clean and comely as our women do, during their worship, and the smell of ardent spirits, in the breath of the men, showed that they do not know what worship is; but in every other respect all the proceedings of that night bears a strong resemblance to the Mahomedan Canthiry procession கந்திரிப்பெருநாள் day.

I asked the Sivites what they thought of it. They said that their Brahmin priests will not allow drunkards to come even within the court of the temple, and that the distribution of betel, areca nut, sandal and sacred ashes to the great men takes place at the close of the procession; in all other respects, the festivals of the Roman Catholics and Hindus are the same.

I asked the Protestants, what are your views on the subject. They said God must be worshipped in spirit and in truth, as is said in the Bible. A Protestant asked what will be the amount of the expense of this year, which the people have squandered in gunpowder, oil, &c., for the procession? It was answered £175. At this, the Protestant wondered and said that at the rate of 3 shillings a copy, 1,050 copies of the Bible may be procured and read in the families should they wish so to do. Then one of the Roman Catholics said, do you speak of the Bible? If we touch or read it we shall loose the privilege of interring our dead in the graveyard and other privileges. The Protestant then asked what is the difference between the pastoral administration of the Goa priests and the Italian priests? It was answered the Goa priests ask less fee for their trouble, while the Italians ask more. The only difference is in their countenance. The Goa priests are black, the Italians are white. The Italians through the influence of white people, think to raise more money in our churches, and enrich Italy, but we being black people and Goa priests also being black and experienced, and as they require of us but a small fee for their own support, we prefer them. On this account we have now sent an embassy to the Goa priests that they may come and live among us.

Jaffna, July 18, 1851. A SPECTATOR.

To the Editor of the Morning Star.

SIR,—While perusing a pamphlet, I met with the following very interesting anecdote, and as it may be the means of pointing out, to some at least, of the advocates of the Romish doctrine of transubstantiation, the folly of their notions, I shall feel much obliged to you by publishing the article in the next number of the Star, if you think it worthy.

Your obdt. servant, L. H. K.

"A Roman Catholic gentleman in England, being about to marry a Protestant lady, it was mutually agreed that there should be no contest on the subject of religion. For some years after their union, this agreement was scrupulously observed; but, in process of time, the priest, who paid them frequent visits, expecting an easy prey, began to talk about the peculiarities of his religion. He particularly insisted upon the doctrine of transubstantiation, and grew troublesome by his importunity. The lady bethought herself how to get rid of him; and, one day, seeming to be overcome by his arguments, she agreed to attend mass with her husband the following Sabbath, provided she might be allowed to prepare the wafer herself. The priest, not suspecting any thing, and glad on any terms, to secure such a convert, gave his consent. The lady accordingly appeared at the chapel with her husband, and, after the consecration of the wafer, which she had brought with her, she solemnly demanded of the priest, whether it was really converted into the body of Christ, to which question he, without hesitation, replied, that there was a conversion made of the whole substance of the bread into the body of Christ, and that there remained no more of its former substance. If this be really the case, said she, you may eat the wafer, without any danger; but as for myself, I should be afraid to touch it, as it is mixed with arsenic. The priest was thunderstruck by a discovery so unexpected, and was too wise to hazard his life upon a doctrine for which he had, however, contended with all the earnestness of perfect assurance. The lady's husband was so struck by this practical confutation of a doctrine which he had before implicitly believed, that he never afterwards appeared at the mass."

"If any one should dispute the authenticity of the above relation," says the writer, "I must observe, that the argument is equally good, whether the circumstance alluded to be false or true. Nor let any one say, that the priest has no power over arsenic, but bread only, for a few grains of the poison would produce deadly effects, and still the whole substance is called bread, with as much propriety as if there happened to be as many grains of sand in it, which it must be confessed would not render it unfit for consecration."

NEVER TOO OLD TO LEARN.—The following well authenticated facts illustrate the principle that *man is never too old to learn*:

Socrates, at an extreme old age, learnt to play on musical instruments.

Cato, at eighty years of age, thought proper to learn the Greek language.

Plutarch, when between seventy and eighty, commenced the study of Latin.

Boccaccio was thirty-five years of age when he commenced his studies in polite literature.

Sir Henry Spelman neglected the sciences in his youth, but commenced the study of them when he was between fifty and sixty years of age. After this time he became the most learned antiquarian and lawyer.

Colbert, the famous French Minister at sixty years of age, returned to his Latin and law studies.

Franklin, did not fully commence his philosophical pursuits till he had reached his fiftieth year.

Dryden, in his sixty-eighth year commenced the translation of the Iliad; and his most pleasing productions were written in his old age.

SORROWS OF CHILDREN.—The transient nature of the sorrows of children has been often remarked upon by writers; but by none so beautifully as in the following lines by Sir Walter Scott:

"The tear down childhood's cheek that flows,
Is like the dew-drop on the rose:
When next the summer breeze comes by,
And waves the bush the flower is dry."

GREATNESS.—The greatest man is he who chooses the right with invincible resolution, who resists the sorest temptations from within and without, who bears the heaviest burdens cheerfully, who is calmest in storms, and most fearless under menance and frowns, whose reliance on truth, on virtue, on God, is most unfaltering.

A few books well chosen are of more use than a great library.

A man that knows how to speak, knows also when to be silent.

An angry man opens his mouth and shuts his eyes.

Avoid a slanderer as you would a scorpion.

SHIPPING INTELLIGENCE.

POINT PEDRO.—ARRIVALS AND DEPARTURES.—*July* 23, 1851.—*Arrived* Barque Mercy, Slymalebbe from Trincomalie, July 12, bound for Colombo, cargo ironwood logs, passengers 10 natives. *Sailed* July 26, for Colombo.

KAYTES.—*July* 22.—*Arrived* Brig Letchimy, Savarimoutoo, from Colombo and Pamban, July 15 and 21, bound for Jaffna, in ballast, passengers 1 man C. R. R. and 19 natives.

July 23.—*Arrived* Brig M. Cader box, Halab, from Negapattam, bound for Colombo, cargo rice, passengers 7 natives. *Sailed* the next day.

July 25.—*Arrived* Schooner Arthivesayaletchimy, Tennamany from Colombo and Pamban, July 19 and 24, passengers 10 natives.

July 27.—*Arrived* Brig Arthiveraletchimy Fernando, from Colombo and Pamban, July 22 and 26, passengers F. Green, Esq., 1 child, servants, and 6 natives.

August 4.—*Arrived* Brig Valvetthoorayr, from Colombo and Pamban, Aug. 1 and 3, bound for Negapattam in ballast, passengers 38 natives.

NOTICE.

LETTERS of administration of the Estate of Sinnepotte, daughter of Canatte, late of Mooletivoe, deceased, having been granted by the District Court of Jaffna to Mr. Frederick Charles Grenier, Secretary of the said Court, all persons indebted to, holding property of, or having claims upon the said estate, are hereby requested to pay up such debts, deliver over such property and prefer such claims to the said administrator on or before the 31st instant, after which date no claims will be attended to. EDWARD GRENIER,
Proctor for the Official Administrator.
Jaffna, August 11, 1851. 2p

WANTED

BY the Wesleyan Mission, an English Teacher for the Parish of Puttoor. He must be a married man; and he will be expected to reside in the village. Applications, enclosing testimonials to character and ability, may be sent to the Rev. JOHN WALTON.
Jaffna, August 5, 1851. 1p

FISCAL'S SALE.

In the District Court of Jaffna, Ramen chetty, Copartner of Letchemunnen chetty of Caryoody now at Vannarponne, Plaintiff, No. 3596, vs.
Mapaner Mooroogasen, his wife Sevegamyppulle, and his son Navasivayen and Modelinatchen, widow of Mapanen all of Atchavaly Pattameny, Defendants.

NOTICE is hereby given that on Wednesday the 27th, and Thursday the 28th day of August next, at 11 o'clock in the forenoon, will be sold at the premises, the following lands, the property of Defendants.

The following lands will be sold on the 27th, of the 1st and 2d Defendants, situated at Atchavaly South, and registered in the Thombo on the name of Natchen, wife of Poother.

A land called Manniensimah, in extent 20 latchams varagoe culture, with well, palmirah trees, illepe trees and plantations, bounded on the east by lane, on the north and west by the limit of Atchavaly North, and on the south by Vairavial and others and lane.

Registered in the Thombo on the name of Vallinachen, wife of Kathergamer and others.

A land called Kerampattey Pitchoviliaty and other parcels, garden in extent 40 latchams varagoe culture, with wells, bounded on the east by lane, on the north by Kannavathy and others, on the west by Kathergamer and others, and on the south by Vairawen and others.

Of the 4th Defendant, registered in the Thombo on the name of Vallinatchen, wife of Kathergamer.

A paddy field called Mookarreantalvo vayel, in extent 25 latchams paddy culture, bounded on the east by Mooroogaser and others, on the north by Navasivayam and others, on the west by Moothaliamatchen and others, and on south by Navasivayam and others.

Of the 1st Defendant, registered in the Thombo on the name of Poother Soorien.

A land called Karrunkalykadoo, in extent 150 latchams varagoe culture, with wells, bounded on the east by Kathergamer and others, on the north by Temple street, Kartigasen and others, on the west by road leading to Nielavarre, and on the south by Sethemberapulle and others.

The following land will be sold on the 28th, of the 3d Defendant, situated at Pattameny, registered in the Thombo on the name of Kanaren Vaylen and others, and Perian Canthen and others.

A paddy field called Vattoomarantha vayel, in extent 50 latchams paddy culture, bounded on the east by Meenatchy and others, on the north by Perian and others, on the west by Navasivayen and others, and on the south by the limit of Atchavaly North.

Of the 1st Defendant, situated at Atchavaly North, registered in the Thombo on the name of Katherasey, wife of Somen.

A land called Keddamanderianode, in extent 10 latchams and 8¾ coolies varagoe culture, bound on the east by Teywane and others, on the north by Koomaraswamy and others, on the west by Sinnatamby and others, and on the south by Kathergamer and others.

W. C. TWYNAM, *Deputy Fiscal.*
Fiscal's Office, Jaffna, August 6, 1851. 1p

Printed and Published at the American Mission Press Manepy, Jaffna, by THOMAS S. BURNELL.